

smo spoštovani, da naše mnenje šteje in da nismo samo številke.

In še nekaj modrih nasvetov v zvezi z motiviranjem zaposlenih:

- pomemben je spoštljiv odnos, ne glede na delovno mesto in izobrazbo;
- temelja dobrih odnosov sta vljudnost in prijaznost;
- potrebna je prava mera pozornosti in razumevanja vodstva in vodilnih delavcev;
- sistem nagrajevanja naj bo jasen in ne preveč kompleksen;
- ne skoparite s pohvalami, graje pa delite dosledno in korektno;

- zaposlene je treba seznaniti s podatki, za katere je dobro, da jih vedo;
- zaposlenim je treba ponuditi možnost, da se odločajo o urejenosti svojega delovnega prostora;
- izvajanje vodstvenih kontrol naj deluje kot oblika presojanja in zagotavljanja strokovne pomoči, in ne v obliki ugotavljanja napak.

vir: Znanje, revija za prenos znanja v življenje, št. 6, april–julij 2010 in št. 7, julij–oktober 2010

Ste zadovoljni s svojim razmišljanjem?

Urška Rutar, univ. dipl. psihologinja

Če ste si odgovorili z »da«, potem se Edward de Bono zagotovo ne bi strinjal z vami. Svoje delo posveča predvsem ozaveščanju dejstva, da je razmišljanje osnovni človeški vir in da s to svojo najbolj pomembno veščino nikoli ne smemo biti zadovoljni, pač pa je treba naše razmišljanje nenehno uriti. Edini, ki so zadovoljni s svojo sposobnostjo razmišljanja, so slabi misleci, ki mislijo, da je namen razmišljanja potrditi njihov prav.

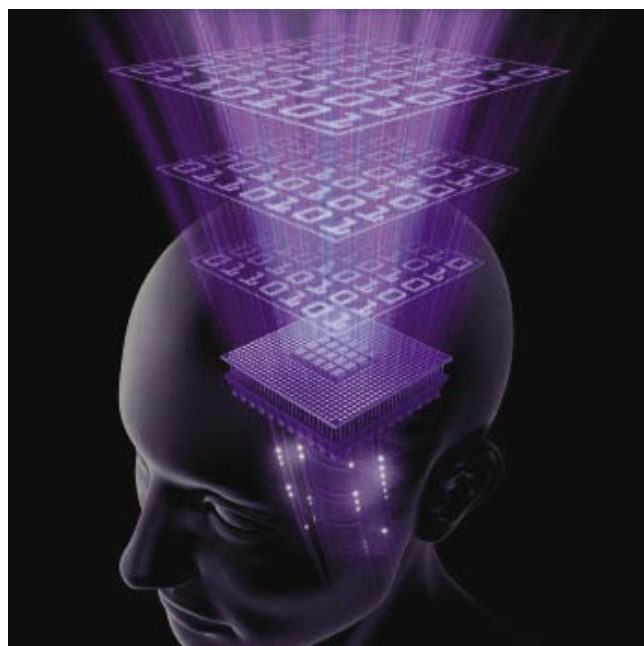
Dr. Edward de Bono, po rodu Maltežan, je svetovno priznan pionir kreativnega razmišljanja in inovacij, ki je z metodo šestih klobukov v človeško razmišljanje vnesel eno najpomembnejših sprememb v zadnjih 2000 letih. Njegova pot je impresivna. Predaval je (in še vedno predava) na številnih najuglednejših univerzah po svetu, kreativnega razmišljanja pa je učil že praktično vse, »kar leze in gre« - od Nobelovih nagrajencev do otrok z Downovim sindromom, svetoval pa je tudi mnogim uspešnim podjetjem (IBM, Bosch, Nokia, Boeing ...). Napisal je 82 knjig, ki so prevedene v več kot 40 jezikov. V Sloveniji boste na policah najpogosteje zasledili njegovo delo z naslovom »Naučite svojega otroka misliti«.

O nas Evropejcih de Bono meni, da nas je močno zaznamovala miselnost grških mislecev, ki jim sam pravi kar »tolpa treh«. Pravi, da so Sokrata zanimala samo vprašanja in argumenti, Platon je iskal resnico in dejansko sploh ni verjel v raznolikost, Aristotel pa je

ves čas izključeval in izključeval. Ta temeljna znanja so se nato prenesla v Evropo in tako smo razvili razmišljanje, da bi našli resnico, ne pa kreativnega razmišljanja, ki vodi do pravih vrednosti in vrednot.

O razmišljanju

De Bono ljudi nenehno spodbuja k nerutinskemu, zavestno ustvarjalnemu, lateralnemu in učinkovitemu razmišljanju. Zagovarja namreč stališče, da se kreativnega razmišljanja lahko nauči praktično vsak. Izpostavlja zelo preprost problem, zakaj je kreativnost v svetu še vedno preveč zapostavljena: ker večina ljudi, ko jim kdo omeni kreativno razmišljanje, pomisli na umetnost. Vendar temu ni tako. Dejstvo je, da je »lateralno razmišljanje« (stran od ustaljenih tirov) večina, ki se jo da uporabiti kot matematiko – ko se jo enkrat

naučiš, se usedeš in dobiš nove ideje o katerikoli stvari v 20 minutah. Iz prakse pove, da so v nekem jeklarskem podjetju v Južni Afriki v enem popoldnevu udeleženci oblikovali 21.000 novih idej.

O odnosu med inteligentnostjo in kreativnostjo

De Bono je mnenja, da se inteligentni ljudje pogosto ujamejo v past svoje inteligentnosti. Uporabljajo jo, da zagovarjajo svoje stališče, namesto, da bi razvijali nove ideje. Sam vidi inteli-

gentnost kot konjske moči pri avtomobilu, razmišljanje pa kot našo spretnost za vožnjo avtomobila. Razmišljanje je torej spretnost, ki uporablja moč in potencial naše inteligence. Inteligentni ljudje se lahko razvijejo v odlične mislece, vendar zgolj konjske moči brez

spretnega voznika (razmišljanja) niso dovolj. Po drugi strani lahko tako zelo spreten voznik, čeprav z manj konjskimi močmi, zelo kreativno razmišlja. Kot primer rad navede Einsteina, ki je bil, bolj kot v pomen znanja, prepričan v domišljijo.

Za konec pa še zanimiva de Bonova misel: **»Potreba po tem, da imate vedno prav, je največja ovira do novih idej.«**

Zdravje v zimskem času

Zimski čas je obdobje grip in prehladov, ki pa se jim je seveda mogoče izogniti.

Virusi so sicer kratek čas aktivni na mehkih površinah, na kljukah in vodovodnih pipah pa lahko živijo več ur. V zimskem času je zato umivanje rok še posebej pomembno.

Kolikor je v kratkih zimskih pač možno, se gibajte na svežem zraku. Zaprti prostori, predvsem tisti, v katerih se zadržuje veliko ljudi, so namreč prava zakladnica virusov in bakterij. In čeprav zima morda ni najprimernejši letni čas za sprehode v naravi, se je dobro malo razmigati. Dobra telesna pripravljenost je pomemben gradnik odpornosti in boljšega počutja. Koristen je že poluren sprehod, ki med drugim pomaga dvigniti razpoloženje v depresivnih zimskih dneh.

Optimizem in smeh premagujeta številne tegobe, zato ne pozabite na sprostitvev ter ustrezno količino počitka in spanca!

Sicer pa je v zimskih razmerah za krepitev odpornosti nadvse koristno knajpa-

nje z izmenjavo tople in mrzle vode ter obiskovanje savne.

Kadar začutite, da se vas kaj loteva, vam je na voljo kar nekaj preizkušenih domačih receptov za prvo pomoč. Vroč čaj ali kokošja juhica. Pri vnetem grlu pomaga grgranje slane vode (žlička soli v pol litra tople vode) ali pa parna kopel oz. inha-

lacija vroče vode, v katero dodamo pest kamiličnih cvetov, majarona ali soli.

Pa na zdravje!

vir: *Ona (priloga Dela)*, 2009, št. 47